

запазила в някой най-дълбок пласт на „примитивната“ мисловност следи от култа на Залмоксис. Кукерските празници включват в себе си основната тенденция на народен карнавал, осланяща се на древните Дионисии. (Михайлова 2002) Белият кукер се облича в седем овчи кожи, които слага върху четирите крайника, отпред и отзад на торса и – във вид на „фригийска“ шапка – върху главата си - отпред кукерът си привързва дървен фалос, боядисан с червена боя. След обредното представление участниците закопават (или хвърлят) кожата и фалоса към четирите страни на света. (Райчевски, Фол 1989). Персонажът в маскарадната обредност е мито-поетичен образ, синтезиращ, от една страна, социалното развитие на фолклорния човек (отношението личност-общество), подготовката, обучението, трансацията на знания, които ще подготвят ергена за бъдещия му социален живот, за преминаването му в общността на женените. От друга страна, в персонажа е синтезирано и отношението личност/общност – природа, пак чрез трансация на знания, но запазени в паметта на етноса чрез обредното изкуство, чрез фолклорната култура. (Краев 2003) Кукерите ясно очертават организация от типа на **тайно древно общество**, която впоследствие се профанизира. (Маразов 1992) В древна Тракия тракийските мистерии имат много сходства с тайните архаични общества. Известни са мистериите на Орфей и мистериите на Залмоксис. В тези тайни общества са привлечени само мъже, притежаващи определен социален статус, т.е те са били достъпни единствено за тракийската аристокрация. В специална зала, закрита за непосветените, Орфей и Залмоксис събирали посветените в доктрината свои „гости“. В култа на Залмоксис, „посланикът“ не би могъл да бъде избран от масата на непосветените, тъй като само прогледналият мъдростта на учението може да общува с бога. Успоредно с мъжките тайни общества, съществуват и тайни женски общества. В тези затворени кръгове се изпълняват тайнства, свързани със зачеването, раждането, плодовитостта и всемирното плодородие. В Тракия подобни женски тайни общества са т.н. Дионисиеви вакханки. Магико – религиозният престиж на тайното общество подтиква жените да се сдружават. (Елиаде 1957)

Интересен елемент от композицията, връзана върху манистото, е осемлъчевата звезда. Осемлъчевата звезда е символ на древно - шумерската богиня Ищар (Инана). Богиня на плодородието, любовта, войната, секса. В шумерския пантеон тя е съответствие на планетата Венера. В древна Тракия Ищар съответства на Богинята Майка. Основна характеристика на Богинята – Майка е съзидателната функция, участваща в сътворението на света. Друга важна функция на Богинята е покровителстване на културата, а също така